

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 6/2014
15.01.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Предрага Глигоријевића, Веска Крстајића, Биљане Синановић и Зорана Таталовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног В.Ж. и др, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног В.Ж., адв. Д.З., поднетом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Новом Саду Кж1 3049/13 од 15.10.2013. године, у седници већа одржаној дана 15.01.2014. године, већином гласова, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног В.Ж., адв. Д.З., као основан и **УКИДА** пресуда Апелационог суда у Новом Саду Кж1 3049/13 од 15.10.2013. године у односу на окривљеног В.Ж. и предмет враћа Апелационом суду у Новом Саду на поновно одлучивање.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Сомбору К 91/11 од 12.04.2013. године окривљени С.Б., М.Т. и В.Ж. оглашени су кривим због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика и осуђени на казне затвора у трајању од по шест месеци, с тим што се окривљеном В.Ж. у казну урачунава и време проведено у притвору од 1. до 7. јуна 2011. године, а окривљени М.Ј. оглашен је кривим због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а. став 1. Кривичног законика за које је ослобођен од казне.

На основу члана 87. и 246. став 7. Кривичног законика изречена је мера безбедности одузимања предмета кривичног дела у односу на окривљеног М.Ј. и одузето је ... грама опојне дроге ... која ће по правноснажности пресуде бити предата ПУ Сомбор, ради уништења.

На основу члана 196. став 1. и 3. Законика о кривичном поступку обавезани су окривљени да накнаде трошкове кривичног поступка и то С.Б. у

износу од 197.193,96 динара, М.Т. у износу од 238.256,46 динара, В.Ж. у износу од 95.818,96 динара и М.Ј. у износу од 10.193,96 динара као и трошкове паушала у износу од по 3.000,00 динара све у року од 15 дана по правноснажности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 3049/13 од 15.10.2013. године, усвојена је жалба Вишег јавног тужиоца у Сомбору и преиначена пресуда Вишег суда у Сомбору К. 91/11 од 12.04.2013. године и то у погледу правне оцене дела и одлуке о казни тако што су кривично-правне радње окривљених С.Б., М.Т. и В.Ж. за које су оглашени кривим у изреци првостепене пресуде правно квалификоване као кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, па је Апелациони суд окривљене С.Б., М.Т. и В.Ж. за наведена кривична дела осудио на казне затвора у трајању од по три године, док су у преосталом делу жалба Вишег јавног тужиоца у Сомбору и жалбе бранилаца окривљених С.Б., М.Т. и В.Ж. одбијене као неосноване и првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Кж1 3049/13 од 15.10.2013. године бранилац окривљеног В.Ж., адв. Д.З. поднео је захтев за заштиту законитости због повреде кривичног закона из члана 485. става 1. тачка 1. ЗКП, са предлогом да се захтев за заштиту законитости усвоји у односу на окривљеног В.Ж., другостепена пресуда укине и предмет врати на поновно одлучивање.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу члана 488. став 1. ЗКП, достављен јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу члана 488. став 2. ЗКП о којој није обавестио јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке. На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета са пресудом против које је захтев поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Основано се у захтеву за заштиту законитости истиче да је другостепени суд пресудом Кж1 3049/13 од 15.10.2013. године у односу на окривљеног В.Ж. повредио кривични закон на штету окривљеног, јер није применио кривични закон који је важио у време извршења кривичног дела, а који је сходно члану 5. став 2. КЗ блажи по окривљеног.

Из списка предмета произилази да је окривљеном В.Ж. оптужницом надлежног јавног тужиоца стављено на терет да је у временском периоду април и мај 2009. године „продавао и посредовао у куповини опојне дроге“, чиме је извршио кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика.

Одлучујући о поднетим жалбама, другостепени суд је усвојио жалбу Вишег јавног тужиоца и преиначио првостепену пресуду у погледу правне оцене дела и одлуке о казни, између осталих и у односу на окривљеног В.Ж., тако што је радње окривљеног квалификовао као кривично дело неовлашћена производња и

стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и осудио га на казну затвора у трајању од три године.

Из образложења другостепене пресуде произилази да је другостепени суд у потпуности прихватио чињенично стање утврђено првостепеном пресудом и нашао да се у радњама окривљеног В.Ж. стичу сва законска обележја кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, за које је прописано да ће се учинилац казнити затвором од три до 12 година, налазећи да је првостепени суд погрешно применио и одредбе члана 56. и 57. Кривичног законика, јер је одредбом члана 57. став 2. КЗ прописано да се казна не може ублажити испод законом прописаног минимума, између осталог и за кривично дело из члана 246. став 1. Кривичног законика.

Међутим, по налажењу Врховног касационог суда у конкретном случају овакав став другостепеног суда, у односу на окривљеног В.Ж. је погрешан, јер је другостепени суд у погледу кривичног дела које је предмет оптужбе применио закон који се не може применити.

Одредбом члана 5. став 2. КЗ прописано је да ако је после извршења кривичног дела измењен закон, једном или више пута, примениће се закон који је најблажи за учиниоца.

Из списка предмета произилази да је окривљени В.Ж. кривично дело извршио у временском периоду април и мај 2009. године, када је важио Кривични законик („Службени гласник РС“ број 85/05 од 06.10.2005. године) који се примењује од 01.01.2006. године а по коме је за кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, прописана казна затвора од две до дванаест година.

Такође, одредба члана 57. наведеног кривичног законика није предвиђала ограничења приликом ублажавања казне, а која су прописана одредбом члана 57. став 2. и 3. Кривичног законика („Службени гласник РС“ број 72/09 од 03.09.2009. године) који се примењује од 11.09.2009. године а који је у конкретном случају другостепени суд применио.

Имајући у виду да је другостепени суд применио кривични закон који је и по запређеној казни за кривично дело у питању, као и у односу на примену одредби за ублажавање казне тежи за учиниоца што је супротно одредби члана 5. став 2. КЗ, то је по налажењу Врховног касационог суда другостепени суд доношењем побијане пресуде у односу на окривљеног В.Ж. повредио кривични закон јер је у погледу кривичног дела које је предмет оптужбе применио закон који се не може применити - члан 439. тачка 2. ЗКП у вези члана 5. став 2. КЗ, а на шта се основано указује у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног.

Налазећи, стога да је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног В.Ж. основан, те да је наведеном одлуком учињена повреда закона из члана 439. тачка 2. ЗКП у вези члана 5. став 2. КЗ, Врховни касациони суд је усвојио захтев за заштиту законитости и укинуо пресуду Апелационог суда у Новом Саду Кж1 3049/13 од 15.10.2013. године у односу на окривљеног В.Ж., и предмет вратио Апелационом суду на поновно одлучивање, при чему ће суд у

поновном поступку отклонити повреде закона на које је указано овом пресудом и након тога донети правилну и на закону засновану одлуку.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 492. став 1. тачка 1. ЗКП одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Мила Ристић,с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.